

[Albertsen]

af de drøftelser, der førtes dengang. Lovforslaget går ud på at imødekomme dette ønske. Jeg vil gerne henstille – og det gælder jo specielt DKPs ordfører – at man undlader yderligere forsøg på at bringe fangeorganisationerne ind og placere dem i samme båd som DKP. Det tror jeg også at fangeorganisationerne vil have sig frabedt, og jeg vil i det mindste for mit eget vedkommende som gammel fange have mig det frabedt.

Det, der sker her, er en rimelig regulering, og jeg vil i denne forbindelse sige til hr. Melchior, at han åbenbart ikke har fæstnet sig ved taludviklingen i det lovforslag, der her er tale om, idet der faktisk sker nøjagtig det, som hr. Melchior næsten kritiserede ikke skete, nemlig en regulering i forhold til den prisudvikling, der har fundet sted. Disse beløb var jo oprindeligt fastsat – hvis jeg husker ret – til 800 kr. og vil ved den vedtagelse, der nu sker om et lille øjeblik, blive på 3.000 kr.; det svarer stort set til den prisudvikling, som der er baggrund for at regulere efter. At man indfører en helt automatisk regulering, skal jeg i og for sig ikke i princippet have noget imod. Det kan da være rimeligt, at vi ved en anden lejlighed vender tilbage til dette område.

Jeg vil gerne sige, at hvis man havde haft midler nok – og min bemærkning før med henblik på overbudspolitik havde jo relation til dette – kunne man selvfølgelig sagtens regulere op til de beløb, som man sådan kunne drømme sig til. Det, der er tale om, er, at man yder nogle hædersgaver, og den betegnelse anvendes udtrykkelig, fordi den har relation til bestemmelserne i skattelovgivningen; konsekvensen er nemlig, at de pågældende indtægter ikke beskattes. De berørte borgere – efterhånden et stærkt mindsket tal – er jo underlagt den normale lovgivning på alle andre områder, der har med socialpolitikken at gøre, og vil være underlagt også den regulering, som hr. Melchior så smagfuldt henviste til også har relation til min person, en bemærkning, som jeg synes han skulle have sparet sig selv for at fremkomme med.

Tove Jørgensen (DKP):

Hr. Albertsen nævner, at DKP ikke skal tage fangeorganisationerne til indtægt for DKPs forslag. I realiteten er det jo omvendt,

og det kan man se af betænkningen og bilaget dertil, idet DKP konsekvent har fulgt de ønsker, som fangeorganisationerne har bragt frem; det har vi fundet rimeligt og velbegrundet.

Nu henviser hr. Albertsen til, at han selv er tidligere fange. Jeg erindrer også noget om, at der var en tilknytning til BOPA på et tidligere tidspunkt, men det blev vist ikke rigtig verificeret. Det var vist nogle andre, der havde sagt noget om det, men hr. Albertsen selv kunne ikke rigtig finde ud af tilknytningen, og BOPA kendte i hvert fald ikke noget til den.

Så vil jeg godt sige til socialministeren, at konklusionen i socialudvalget fremkom ved, at socialudvalget drøftede sagen, havde deputationsbesøg og på den måde kom frem til enighed om, at det var det eneste, der kunne opnås flertal for i socialudvalget. Men det var ikke ensbetydende med, at man ikke godt kunne være kommet med et forslag, som kunne være kommet til drøftelse her i folketinget og have opnået flertal. Det kunne det have gjort med socialdemokratiets stemmer, det ser vi jo her.

Anden næstformand (Karlskov Jensen):

Jeg henstiller, at man undlader i diskussionen at fremdrage private forhold vedrørende medlemmerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 16 stemte for, 112 imod; 6 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes, idet 18 stemte for, 115 imod; 5 stemte hverken for eller imod.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 9 om indsættelse af en ny paragraf

forkastedes, idet 29 stemte for, 110 imod.

Underændringsforslag nr. 5 betragtedes som